

Ako veľmi sme povinní milovať Ježiša Krista

Sv. Alfonz Liguori

2. marca 2020 ✝ Cirkev

Ježiš Kristus si zaslúži všetku našu lásku už len preto, lebo je Boh. Ale láskou, ktorú nám preukázal, nás chcel – povedal by som – donútiť, aby sme ho milovali aspoň z vďačnosti za to, čo pre nás urobil a vytrpel. Miloval nás veľmi, aby sme ho aj my milovali. Svätý Bernard napísal: „Nemiluje nás Boh preto, aby sme ho milovali?“ Mojžišovými ústami hovorí: „Čo žiada od teba Pán, tvoj Boh? Len to, aby si sa bál Pána, svojho Boha, ...a aby si ho miloval“ (Dt 10, 12). Preto aj jeho prvý príkaz znie: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom“ (Dt 6, 5).

Svätý Pavol vraví, že láska je naplnením, alebo podľa gréckeho textu súhrnom zákona: „...láska je naplnením zákona“ (Rim 13, 10). Kto by mohol odoprieť lásku Bohu, ktorého vidí z lásky k nám umierať na kríži? Príliš hlasno kričia tie trné, tie klince, ten kríž, tie rany a tá krv a vyzývajú nás, aby sme milovali toho, ktorý nás tak veľmi miloval. Ľudské srdce je primalé na to, aby mohlo milovať Boha, takého preplneného láskou. Aby láska Ježiša Krista bola dokonale splatená, bolo by treba, aby iný Boh z lásky k nemu zomrel. „Ach, prečo sa v duchu nevrhneme k nohám ukrižovaného Ježiša,“ zvolal svätý František Saleský, „aby sme s ním zomreli na kríži, na ktorom si on vyvolil smrť z lásky k nám?“ Výborne to vyjadruje apoštol, keď vraví: „Kristus zomrel za všetkých, aby aj tí, čo žijú, už nežili pre seba, ale pre toho, ktorý za nich zomrel“ (2 Kor 5, 15).

Kniha Sirachovho syna nás napomína: „Na dobrotu ručiteľa nezabúdaj, veď sa vydal do nebezpečenstva pre teba“ (Sir 29, 20). Nezabudni na toho, ktorý je tvojou zárukou: dal výkupné za tvoje hriechy a zaplatil svojou krvou trest, ktorý si si zaslúžil. Akú radosť prežíva Ježiš Kristus, keď si často pripomíname jeho utrpenie, a bolí ho, keď na to zabúdame! Nieкто sa dá za priateľa urážať, trýzniť a väzniť. Ale priateľ si na neho ani nespomenie, nechce o ňom ani počuť, ba nechce o ňom ani hovoriť. Či by to šľachetného trpiteľa veľmi nebolelo? Naopak, ako by ho tešilo vedomie, že priateľ o tom rozpráva vždy s pohnutím a je mu stále nesmierne vďačný! Tak isto sa teší aj Ježiš, keď s vďačnou láskou spomíname na jeho bolesti a na smrť, ktorú za nás podstúpil.

Pred svojím príchodom na tento svet bol predmetom túžob patriarchov, očakávali ho všetky národy. Tým skôr by mal byť našou jedinou túžbou a jedinou láskou teraz, keď vieme, že už prišiel, keď vieme, čo všetko urobil, čo vytrpel za nás, keď vieme, že zomrel na kríži z lásky k nám!

Preto deň pred svojou smrťou ustanovil Sviatosť oltárnu a rozkázal nám, aby sme si vždy pripomínali jeho smrť, kedykoľvek prijímame jeho presväté telo. „Vezmite a jedzte... toto je moje telo... Toto robte na moju pamiatku... A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb... zvestujete Pánovu smrť“ (1 Kor 11, 24, 26). Svätá Cirkev sa modlí: „Pane Ježišu, v tejto vznešenej sviatosti si nám zanechal pamiatku svojho umučenia...“ A inokedy spieva: „Ó, svätá Hostia, v ktorej sa Kristus prijíma, obnovuje sa pamiatka jeho umučenia...“

Ako to teší Ježiša, keď často rozjímame o jeho utrpení. Preto sa nám sviatostne zanechal na oltároch, aby sme mali ustavičnú pamiatku na to, čo pre nás vytrpel, a aby sme mocneli v láske k nemu. Svätý František Saleský nazval Kalváriu vrchom milujúcich. Nie je možné myslieť na Kalváriu a nemilovať Ježiša Krista, ktorý na nej zomieral z lásky k nám.

Ó, Bože, prečo teda ľudia nemilujú tohto Boha, ktorý toľko urobil, aby bol milovaný? Pred vtelením Slova mohol človek ešte pochybovať, či ho Boh miluje opravdivou láskou. Ale ako by sme mohli pochybovať teraz, keď Boží Syn prišiel a z lásky k nám zomrel? „Človeče,“ vraví svätý Tomáš z Villanovy, „pozri na tento kríž, na tieto bolesti, na túto trpkú smrť, ktorú za teba Ježiš Kristus vytrpel! Po toľkých a takých veľkých dôkazoch jeho lásky nebudeš už azda pochybovať, že ťa miluje a veľmi miluje. Dôkazom jeho lásky je kríž, bolesti, trpká smrť, ktorú za teba podstúpil.“

Zdroj: commons.wikimedia.org

Svätý Bernard hovorí, že kríž a každá rana na tele nášho Vykupiteľa sú takým hlasným výkrikom lásky, že ju nemožno nepoznať.

V tomto veľkom tajomstve nášho vykúpenia si treba všimnúť, koľko námahy Ježiš vynaložil na to, aby vynašiel rozličné spôsoby, ktorými by si získal našu lásku. Keď už chcel zomrieť za našu spásu, bolo by postačilo, keby bol zomrel s ostatnými chlapcami, ktorých usmrtil Herodes. Ale to nestačilo jeho láske. Tridsaťtri rokov chcel viesť život plný útrap a nevýslovnej biedy, chcel sa nám predstavovať v toľkých podobách, len aby nás donútil milovať Ho.

Predovšetkým sa zjavil ako chudobné dieťa v maštálke. Potom ako učeň v dielni a napokon ako zločinec odsúdený na kríž. Pred smrťou na kríži sa ochotne podrobil rozličným utrpeniam len preto, aby v nás prebudil súcit a lásku. Chcel, aby sme ho videli počas smrteľného zápasu v Olivovej záhrade zaliateho krvavým potom, kruto zbičovaného v Pilátovej predsieni, ako šašovského kráľa s trstinou v ruke, s roztrhaným purpurovým plášťom na pleciah a s trňovou korunou na hlave, vlečeného ulicami na smrť, s krížom na pleciah a konečne na Kalvárii troma klinecami pribitého na kríž.

Nezaslúži si tento Boh našu lásku, keď vytrpel také strašné muky a všemožne sa usiloval, aby si získal naše srdcia? Páter Jean Rigoleu sa vyslovil: „Nemôžem nič robiť, iba plakať z lásky k Bohu, ktorý z lásky k nám zomrel, aby nás spasil.“

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/ako-velmi-sme-povinni-milovat-jezisa-krista/>